

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ரத்னமாலா - 4

ஸ்ரீ பிள்ளை லோகார்ய ஜீயர் அருளிச் செய்த
இயல் சாத்து வ்யாக்யானம்

வெளியீடு :-

உய்ய வேதாந்த ஆராய்ச்சிக் கழகம்

[Managed by Sri Karappangadu Venkatachariar Swamy
Memorial Research Foundation]

அன்பர்களே!

கிர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீ உ. வே. மஹா வித்வான் காரப்பங்காடு வேங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமி நினைவாக ஏற்படுத்தப்பட்டு இயங்கிவரும் உபய வேதாந்த ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ரத்னமாலாவின் 4வது இதழாக இந்த இதழ் மலருகின்றது. ஸ்ரீ பிள்ளை லோகார்ய ஜீயர் அருளிச் செய்த இயல் சாத்து வ்யாக்யானம் என்னும் க்ரந்தம் இந்த இதழை அலங்கரிக்கிறது. கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக் பதிப்பில் இல்லாத இக்ரந்தம் இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டு மிகவும் குறைந்த செலவில் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது. வழக்கம்போல் இக்ரந்தத்தை நல்ல முறையில் Shreepriya Offset Printers and Publishers யஜமானர் ஸ்ரீமான் R. ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் அச்சடித்துத் தந்துள்ளார். இக்ரந்த வெளியீட்டை உகந்து ஏற்றுக்கொண்டு இதுபோன்ற மற்றும் பல க்ரந்தங்களையும் வெளியிட ஆதரவு அளிக்குமாறு ப்ரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

தாஸன்

மூரளிதரன்.

காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் தௌஹித்ரன்.

இக்கிரந்தம் கிடைக்குமிடம் :

S. MURALI

2, Abiman Flats, Murugesan Street,
Virugambakkam, Madras-600 092.

த்துள்” (க) “நாராயணவென்னும் நாமம்” என்றிறே பராங்குச பர
காலாதிகள் திவ்யஸூக்தியும். நாராயணனோடே (உ) *நாலிரண்டெ
ழுத்துக் கற்றவரிதே. (ங) “கின்றிருவெட்டெழுத்துங்கற்று” என்று
தாமோடருளிச்செய்தார். எவம்வித வைலக்ஷண்யமான திவ்யப்ரபந்தந்
துஸந்தாநத்துடனே (ச) “குருந்தமொன்றொசித்தானெனும் சென்று
கூடியாடி விழாச்செய்து” என்றும் (ச) “கருந்தடமுகில்வண்ணனைக்
கடைக்கொண்டிகைதொழும்பத்தார்கள்” என்றும் (ரு) “குமிறு
மோசை விழுவொலி” என்றும் (சு) “ஒலிகெழுபாடல்பாடி யுழல்கி
ன்றதொண்டர்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, திருக்குரவை கோக்
குமாபோலே திருக்கைகள் கோத்துக்கொண்டு (எ) “கோத்துக்கு
ழைத்துக் குணலமாடித் திரிமினோ” என்கிறபடியே ஆடுவதுபாடுவ
தாய்திருவிதியிலே இயலதுஸந்தித்து (அ) “புரிந்தேத்தி யுன்னைப்
புகலிடம்பார்த்து ஆங்கேயிருந்தேத்தி வாழுமிது” என்று சொல்லு
கிறபடியே மீண்டு உள்ளே எழுந்தருளும்போது மங்களாசாஸநம்
பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே திவ்யதேசமங்களாசாஸநத்தோடே
தலைக்கட்டும்படி சொல்லுகிறது. (நன்றும் திருவுடையோம்) இத்
யாதியாலே.

பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸ ரருளிச்செய்த தனியான்.

நன்றுந் திருவுடையோம் நானிலத்தி லெவ்வுயிர்க்கும்
ஒன்றும் குறையில்லை யோதினோம்—குன்றம்
எடுத்தானடிசே ரிராமாதுசன்றான்
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி.

இதில், தர்சநஸ்த்தாபகராய் குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமாயி
ருக்கிற எம்பெருமானார் ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுடைய ஸம்பந்தமே
ஸர்வஸம்பந்தென்று அத்தை ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸுப்ரஸித்தமா
கச் சொன்னோமென்கிறது.

(நன்றும் திருவுடையோம்) என்று. அதாவது - “குன்றமெடுத்
தானடி சேர் இராமாதுசன்தான் பிடித்தார் பிடித்தாரைப்பற்றி நன்
றும் திருவுடையோம், அத்தை மாநிலத் தெவ்வுயிர்க்கும் ஒன்றும்

(க) தி-மொ-க-க-க.

(உ)

(ங) தி-மொ-அ-க-க.

(ச) பெரியாழ்-திரு-ச-ச-ச.

(ரு) திருவாய்-ந-ரு-உ.

(சு) தி-மொ-க-ச-க-க.

(எ) பெரியாழ்-திரு-ச-ச-ச.

(அ) உ-திரு-ச-ரு.

குறையில்லை-ஒன்றுங் குறையில்லாதபடி நிறைவாக ஒதினோம்” என்று அந்வயம்; பூர்னோபதேசம்பண்ணினோமென்றபடி. (குன்றமெடுத்தானடிசேரி ராமா துசனாகையாவது) - (ச) “ஊஸ் ஸ்ரீஸ் ஸ்ரீஸ்” - யஸ்ஸப்தஹாயநோபாஸி” என்று ஏழுதிருநகூத்தரத்திலே ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட கோவர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணின செயலிலே வித்த ராயிற்று எம்பெருமானு ரவ்வடிகளை யாஸ்ரயித்திருப்பது.

அதுதான் (உ) *மலையைமெடுத்து மறுத்துரக்ஷித்தசெயலிறே. அதைப்பற்ற கோவர்த்தநாஸரென்று திருநாமமும் சாத்தியரு ளினாரிறே. ஆழ்வானும் (ங) “ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ” - கோ வர்த்தநோகிரிவரோயமுநாநதீஸா” என்றிறே அருளிச்செய்தது. அன்றிக்கே, (ச) * குன்றமெடுத்த பிரானடியாரொடும் ஒன்றிநின்ற சடகோபன அந்த மாறனடி பணிந்துய்ந்தவராயிறே உடையவர் தாமிருப்பது. (ரு) “குன்றமெடுத்து ஆனிரைகாத்தவன்றனை” (சு) “ஆயனாயன்று குன்றமொன்றெடுத்தானரங்க மாநகரமர்ந்தா னே” (எ) “ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன்.” என்று ஆஸ் ரிதபாரதந்தர்யத்திலேயிறே திருமங்கையாழ்வாரும் ஊன்றியிருப் பது; அதைப்பற்ற (அ) “குறையல் பிரானடிக்கீழ் விள்ளாதவன்ப னிராமாதுசன்” என்று விசேஷித்து அங்கே மண்டியிருப்பர்.

(க) “குன்றமொன்றெடுத்தேந்தி” (க௦) குன்றமெடுத்து மழை தமித்து” என்று தத்விஷயத்திலேயாயிற்று இவர் ஆதரித்துப்போ ருவது. (கக) “குன்றெடுத்தானிரை மேய்த்து அவை காத்தவெங் கூத்தாவோ” (கஉ) “காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக் கல்மாரித னனை” என்றாரிறே. ஆகையால் குன்றமெடுத்தானடியாயிற்று ஆழ்வார்களிருப்பது. அவர்களைச் சேர்ந்திறே எம்பெருமானார் தாமி ருப்பது. ஏவம்விதரானவரை; (கங) “ஊஸ் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ” ராமா துஜஸ்யசரணௌசரணம் ப்ரபத்யே” (கச) “ஊஸ் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ”

- (க) திருவாய்-௩-௫-௩.
(உ) அம்மா-ஸ்த-சக.
(ங) திருவாய்-௭-௫-௧௧.
(ரு) திருமொழி-௧௧-௮-௧௦.
(சு) “” ௫-௭-௧.
(எ) “” ௫-௮-௧.

- (அ) இரா-நா-உ.
(ஆ) திருமொ-௧௧-௧-௧.
(ஐ) “” ௧௧-௨-௧.
(கக) திருவாய்-௭-௫-௨.
(கஉ) “” ௭-௮-௧.
(கங) வை-ஸ்த-௧.
(கச) ர-ஸ்த-௧-௨.

“பிடித்தார் படியிருப்பது. அவரைப்பிடித்தாராகிரார் - பட்டர். எம்பாரும், ஆழ்வானுமிதே அவர்க்கு ஆசார்யர்கள். பிடித்தாரைப் பற்றினாராகிரார் - இவர்களுக்கு சேஷபூதரானபட்டரை யாஸ்ரபித்த வேதாந்தி-நஞ்சியர். இவ்வளவு மருளிச்செய்தது, ஸ்ரீமாதவஸமாஸ்ரயணமஹாதநரான நம்பிள்ளை துடக்கமானாரைக் காட்டுகிறது.

* ஸ்ரீமாதவனடிக் கன்புசெய்யும் தஞ்சத்தொருவனிடே. “பிடித்தார்பிடித்தார்” என்றாரிடே. (பிடித்தாரைப்பற்றி நன்றுந்திருவுடையோமாவது) - (க) “இராமாநுசனென்றன் மாகிதி” என்னும்படியான எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்திபரம்பரையைப்பற்றி (நன்றும் திருவுடையோம்) விலக்ஷணமான ஐஸ்வர்யத்தையுடையோம்; அதாவது - (உ) சென்றொன்றிநின்ற கைங்கர்ய ஸ்ரீயையாதல், (ங) “ஸ்ஹித்ரமூதாஸதாம்-ஸாஹிஸ்ரீரம்ருதாஸதாம்” என்கிற ப்ரமாண ஸ்ரீயையாதல். (ச) “உறுபெருஞ்செல்வமும்.” அன்றிக் கே, ப்ரமாதாக்களான ஆசார்யர்கள் திருவடிகளாகிற ஐஸ்வர்யமாகவுமாம். ஆகையாலே, இதுவே பரமார்த்தமென்னுமத்தை ஸங்கோசமற ஸர்வருமறியும்படி சொன்னோமென்னுதல்; இப்படி சொல்லு கையாலே இவர்களுக்கு ஒரு குறைகளுமில்லையென்னுதல்.

இப்பால் குருபரம்பரையின் கௌரவ்யதை எம்பெருமானா ரடியாயிருக்கும், அவர்க்கு ஆழ்வாரடியாயிருக்கும். (நானிலத்திலெ வ்வுயிராவது) - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என்கிற நாலுவ கைப்பட்ட நிலமென்கை. பாலை, நாலிலும் நீர்மறுத்தகாலமுண்டாயி ருக்கும், ஆகையாலே “நானிலம்” என்றது. ஸர்வாதிகாரமாகையா லே “நானிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்” என்றது. திருமலைமுதலான திவ்ய தேசங்களும் அந்நிலங்களிலேயிடே யிருப்பது. அவ்வவசேதநர்க் கெல்லாம் ஆசார்யஸம்பந்தமறியவேணுமிதே. ஆகையால் இவர்க ளுக்கு ஆத்மஹிதகிமித்தமாக ஒருகரைச்சல்படவேண்டாவென்ற படி. இத்தால், இயற்பாக்களுக்கெல்லாம் எம்பெருமானாரடியென்னு மர்த்தம்சொல்லிற்று.

நூற்றந்தாதி ப்ரதிபாத்தயர் எம்பெருமானாரிதே; அதுதோன்ற திருவரங்கத்தமுதனாரிதே பெரிய பெருமான் ஸந்திதிரில் சேர்த்தி யிலே இயற்பா விண்ணப்பஞ்செய்து போருவது; “இராமாதுசன் றுள் பிடித்தார் பிடித்தார்” என்று இவரைச் சொல்லவுமாம். அத் தையிதே (௧) “இனியென்குறை நமக்கு எம்பெருமானார் திருநாம த்தால்” என்று துடங்கி (௨) “தன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணி யனே” என்கிறது. (௧)

வாழி திருக்குருகூர் வாழி திருமழிசை
வாழி திருமல்லிவள்ளநாடு—வாழி
சுழிபொறித்த நீர்ப்பொன்னித் தென்னரங்கன்றன்னை
வழிபறித்த வாளன் வலி.

இனி (௨) “ஆழ்வார்கள் வாழி யருளிச்செயல்வாழி” என்று மாபோலே திவ்யப்ரபந்த வக்தாக்களான ஆழ்வார்களோபாதி அவ ர்கள் அவதரணஸ்த்தலங்களும் மங்களாசாஸனத்துக்கு விஷயமென் கிறது, (வாழி திருக்குருகூர்வாழி திருமழிசையென்று). முதலில் (௩) “சுழிபொறித்த நீர்ப்பொன்னித் தென்னரங்கன்றன்னை” என்று ப்ரதமோபாத்தமாகநம் மாழ்வார் அவதரணஸ்த்தலம்ஸூசிதமாகையாலே, இங்கும் ஆழ்வா ர்களையெல்லாம் அவயவபூதராகவுடைய நம்மாழ்வார் அவதரணஸ் த்தலத்தை முந்துறச்சொல்லுகிறது.

(வாழிதிருக்குருகூர்) திருக்குருகூர் வாழுகையாவது (௪) “நல் லார்பலர்வாழ் குருகூர்” என்றும், (௫) “குழாங்கொள் தென்குரு கூர்” என்றும், (௬) “சயப்புசுழார் பலர்வாழும் தடம்குருகூர்” என்றும் ஆழ்வாரைத் திருவடிதொழுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீமாறா தொழியவேணுமென்றபடி.

(வாழிதிருமழிசை) அதாவது - (௭) திருமழிசைப்பரன் வரு முரான திருமழிசை வளம்பதிவாழவேணுமென்கிறது. (௮) “உலகு தன்னை வைத்தெடுத்த பக்கத்தும் மாநீர்மழிசையே வைத்தெடுத்தபக் கம் வலிது” என்னும்படி. மஹீஸாரகேசுதரமுமாயிருக்கும்; ஆகை

(௧) இரா-நா-தனி.

(௫) திருவாய்-௨-௩-௧௧.

(௨) உப-ரத்தி-௩.

(௬) திருவாய்-௩-௬-௧௧.

(௩) பாகவ-௧௧.

(௭) திருச்ச-வி-தனி.

(௪) திருவாய்-௧௦-௮-௧௧.

(௮) ,,

யாலே அந்தஸ்த்தலத்திலே பக்திஸாரருடைய சரணாவந்தங்களிலே ப்ரவணராய் ஸேவித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே அந்தஸ்த்தலம் வாழவேணுமென்றபடி. (க) * வகுளபூஷணபாஸ்காரும், (உ) “ஞானமாகிராயிருகி” என்கிறபடியே ஜ்ஞாநப்ரபையையுடைய பக்திஸாரரும் தக்ஷிணோத்தரதிக்கில் அதிப்ரகாசராயிறேயிருப்பது. இப்படி ஜ்ஞாநவர்த்தக தேசிகாபிமதமான தேசத்துக்கு அஜ்ஞாலே அநர்த்தம் வாராதொழிய வேணுமென்று ஆசாஸிக்கிறது. திருமழிசைப் பிரானுடைய அவதாரஸ்த்தலத்தைச் சொன்னபோதே அவர்க்குத்தேஸ்யரான முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய அவதாரஸ்த்தலமான கச்சி மல்லை மாயிலேயும் அப்படி வாழவேணுமென்றபடி.

(வாழிதிருமல்லிவனநாடு) பெரியாழ்வாருடையவும் ஆழ்வார் திருமகளாருடையவும் திருவவதாரத்துக்குப் பாங்கான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையடுத்து அணித்தான நாடென்கை. மல்லிதன்னுடும் வில்லிபுத்தூரும் சேர்த்தியாயிறே யிருப்பது. அதுதான் (ங) “கோவந்தன் குணம்பாடி” என்று(ச) “கோவந்தன்குணம் பாடுவாருள்ளநாடிதே.

(வாழி சுழிபொறித்தநீர்ப் பொன்னித் தென்னரங்கன்தன்னை வழிபறித்தவாள்வலி) நாராவர்தங்களோடே கூடின ஜலஸம்ருத்தியாலே அருகுநின்ற பதார்த்தங்களை உள்ளே க்ரஸிக்குமதான திருப்பொன்னியாலே சூழப்பட்டு (ரு) புண்ணந்துழாமே பொருநீர்த் திருவரங்காவருளாய்” என்னும்படி ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே ஜலப்ரக்ருதிகளையும் ஜயிப்பிக்குமவராய், இப்படி ஜலஸம்ருத்தியையுடைய கோயிலே தமக்கு நிநுபகமாம்படியான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் வயலாலிமணவாளராய் திருவாலியிலே திருமணம்புணர்ந்து திருவரசடியாக எழுந்தருள, அவரை வழிபறித்து அதின்பின்பு (சு) “வாள்வலியால்மந்திரம்கொள்மங்கையர்கோன்” என்னும்படி திருமந்தரத்தை அர்த்தஸஹிதமாக யறிந்தாரிறே; ஆகையால்வ்விடம் திருமணங்கொல்லையாயிற்று.

(க) சடகோபாஷ்ட-ச.

(உ) திருச்ச-வி-ககச.

(ங) காய்ச்சி-திரு-அ-ந.

(ச) பெரி-திரு-ச-க-அ.

(ரு) திருவிரு-உஅ.

(சு) திருமொ-தளி.

(க) * அரங்கத்துறையுமின்றுணைவனையிறே வழிபறித்தது, எல்லார்க்கும் வழிகாட்டுமவரிதே. வழிபறித்தவாளன்வலிவாழ்கை யாகையாவது - (உ) “சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி” என்னுமாபோலே. இத்தால் தத்ரஸ்த்தரான ஆழ்வாரை யும் திருமணங்கொல்லையையும் நினைக்கிறது. தேசத்தை ஆசாஸிக் கிற ப்ரகரணமிதே. திருமந்த்ரார்த்தம் பெற்றஸ்த்தலமிதே ஜம்மதே சமாவது.

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி
திருநாட்டுத் தென்குருகூர்வாழி—திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர் வாழி வாழி சடகோபன்
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.

கீழே “வாழிதிருக்குருகூர்” என்றத்தை விஸ்தரேண நாட் டோடேகூட எல்லாவற்றையும் வாழ்த்துகிறது. (திருநாடுவாழி) என்று)

திருவழுதிவளநாட்டுக்கு “திருநாடு” என்றிறேதிருநாமம். “திருநாட்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்” என்றிறே அத்தேசிகர்க்கு நீருப கம். (ஈ) * தெளிவிசம்பு திருநாட்டோடு ஒப்புச்சொல்லுமத்தனை; ஆகையால் இதுவும் மேலைத்திருநாடுபோலே வாழவேணுமென்கி றது. (திருப்பொருநல்வாழி) அந்நாட்டை நலம்பெறுத்துகிறவர்க ளிதே; (ச) * பொருநற்சங்கணிதுறைவன். விரஜையும்சுத்த ஸத்வ த்துக்கடியாயிருக்கும், இதுவும் சுத்த ஸ்வபாவர்சேரும் துறையை யுடைத்தாயிருக்கும். முத்தாகரமிதே; அவ்வாகரத்துக்குக் குலைத் தலின்றிக்கே ஸம்ருத்தமாய்ச் செல்லவேணும்.

இனி, (இ) “வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னுகுருகூர்ச்சட கோபன்” என்றும், (ஈ) “திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும்” என்றும் சொல்லுமாபோலே (திருநாட்டுத்தென்குரு கூர்வாழி) என்கிறது. வானாட்டில் (எ) * கண்ணன் விண்ணார்போ லே (சு) * திருநாட்டுத் தென்குருகூர் நகரமும் ஸம்ருத்தமாய்ச் செ

(க) திருமொ-ந-எ-க.

(உ) திருப்பாவை-உச

ஈ) திருவாய்-க-எ-இ.

ச) திருவாய்-க-ந-கச.

(இ) திருவாய்-இ-ச-கக.

(ஈ) திருவாய்-தனி.

எ) திருவீரு-சஎ.

ல்லவேணும். (திருநாட்டிச் சிட்டத்தமர்வாழி) திருநாட்டில் (க) *
வானாடமரும் தெய்வத்தினம்போலே இந்தத் திருநாட்டில் சிஷ்டரா
யிருக்கும் (உ) * கேசவன்தமரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; (ங) “கிடந்
தான் தமர்கன்கூட்டம்” என்றும் (ச) “தமர்கள் தமர்கள் தமர்க
ளாம் சதிரேவாய்க்க தமிழேற்கு” என்றுமிதே ஆழ்வாரும் ஆதரித்
துப் போருவது; ஏவம்விதரானவர்களும் (ரு) “பொலிகபொலிக”
என்னும்படி ஸம்ருத்தியோடே வாழ்வேணும்.

(வாழிசடகோபனிட்டத் தமிழ்ப்பாவிசை) அதாவது - (ஊ)
“சடகோபன் பன்னியதமிழ்மலை” என்னும்படி ஆழ்வாராலே
அருளிச்செய்யப்பட்டதாய், சந்தோரூபமாய் (எ) “இசைமலை”
என்னும்படி காரத்தோடேகூடி மதுரமாயிருப்பதொன் றென்கை.
இசையென்று-இசைக்கப்பட்டதாய், சப்தஸந்தர்ப்பத்தைச் சொன்
படியாகவுமாம்; அன்றிக்கே, சிட்டத்தமார்க்கிட்ட தமிழ்மலையா
யிருக்கும் என்றாகவுமாம். எம்பெருமானுக்கு இட்டத்தமிழ்ப்பாவெ
ன்றாகவுமாம். “இட்டப்பாட்டிக் கேட்கப்போகிறோம்” என்றிதே
திருக்குறுங்குடிநம்பியும் அருளிச்செய்துபோருவது. அங்ஙனுமன்
றக்கே, இட்டத்தை - இட்டிச்சொன்னத்தைச், சொல்லும் அந்தா
தியென்றாகவுமாம். ஆக, எல்லாவற்றாலும், ஆழ்வாரருளிச்செய்த
தமிழ் அச்செவ்விமாறு தொழியவேணுமென்று சொல்லிற்று.

மங்கைநகர் வாழி வண்குறையலூர் வாழி
செங்கை யருள்மாரி சீர்வாழி—பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறை வாழி வாழிபரகாலன்
எண்ணில் தமிழ்ப்பா விசை.

(மங்கைநகர்வாழி) கீழே “வழிபறித்தவாளன்வலி” என்றத்
தை விஸ்தரிக்கிறது. பராங்குசர் தேசவைபவத்தை ஆசாஸித்தவந்
தரம் பரகாலன் தேசவைபவத்தை ஆசாஸிக்கிறது.

(மங்கைநகர்வாழி) என்று அதிலேகிருபகமாம்படி திருமங்கை
யாம்வாரென்றிதே திருநாமம். அது தான் குடிப்பேரிதே, (அ) “வாழி

(க) திருவிரு-உ.க.

(உ) திருவாய்-உ-எ-க.

(ங) திருவாய்-அ-க௦-அ.

(ச) திருவாய்-அ-க௦-க.

(ரு) திருவாய்-ரு-உ-க.

(ஊ) திருவாய்-உ-எ-க.

(எ) திருவாய்.

(அ) முழுசுநூப்படி-தனி.

முநிம்பையென்னும் மாநகரம்” என்னுமாபோலே இப்போதும் மங்கைமடத்தையும் சிங்கப்பெருமானையும் ஸேவிக்கலாயிருக்கும்(க) “கலிகெழுமாடவீதி வயல்மங்கை மன்னுகலிகன்” என்றும், (உ) “மன்னுமாமணிமாடமங்கை வேந்தன்” என்றும் (ங) “வயல்மங்கை நகரான்” என்றும் தாமேயருளிச்செய்தாரிதே. ஆகையால் அந்த ஸம்ருத்திமாறா தொழியவேணுமென்கிறது. (வண்குறையனார்வாழி) அதுதான் அவதரணஸ்த்தலமிதே. திருவழுதிவளநாட்டுக்குத் திருக்குருகூர்போலே திருவாலிதிருநாட்டுக்குத் திருக்குறையனாரும்.

“திருவழுதிநாடுதாஸர்” “திருவாலிநாடுதாஸர்” என்றிதே அத்தேச நாமத்தை தேசிகர் நடத்திப்போருவது. அதுக்கு வண்மையாவது - அழகும் ஔதார்யமும்; ஆழ்வார் அவதரிக்கையாலே வந்த அழகும், ஆழ்வாரையுண்டாக்கின ஔதார்யமும்; (ச) “வண்குருகூர்” என்னுமாபோலே. ஏவம்விதவைலக்ஷணப் ஸ்த்தலமும் உத்தேச்யமாலகையாலே வாழவேணுமென்கிறது. (செங்கையருள்மாரி சீர்வாழி) செங்கையாவது - சிவந்து அழகியதாய் உபகரிக்குமதாயிருக்கும்லக. உபயார்த்தத்தையும் வழங்குமதாயிதே திருக்கைதானிபது. (ரு) “செங்கையான்” என்னக்கடவதிதே.

அன்றிக்கே கண்ணனை வழிபறிக்கைக்குக்கேடகமும் வாளுமுடைய கையாகவுமாம். (அருள்மாரி) (சு) * திருமாமகளால் அருள்மாரிபிதே. (எ) “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்” என்னுமாபோலே தம்மை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணின (அ)*மழைக்கண் மடந்தையான(சு)*பங்கயத்தான் திருவருள்போலேயிதே தாழும் அருளாலே திருமந்தார்த்தத்தைச் சேதநர்க்குவர்ஷிப்பது. (க0) “நானும் சொன்னேன் நமருமுரைமின் நமோநாராயணமே”(கக) “பாடுமின்” (கஉ) “இருமின்” (கங) “தொண்டிர் தஞ்சம்போதழைமின்” என்றாயிற்று இவர்பரோபதேசமிருப்பது. அவர்க்குச் சீராவது-ஜ்ஞாநசக்தி வைராக்யாதி கல்யாணகுணமாதல், கைங்கர்ய ஸ்ரீயாதல்.

(க) திருமொழி-க-ச-க0.

(உ) திருமொழி-க0.

(ங) திருமொழி-சு-க-க0.

(ச) திருவாய்-க-எ-கக.

(ரு) திருமொழி-க-எ-க0.

(சு) திருமொழி-அ-சு-க0.

(எ) திருவாய்-அ-அ-கக.

(அ) திரு-விரு-ருஉ.

(சு) திருவாய்-அ-உ-ச.

(க0) திருமொழி-க-க0-ச.

(கக) தி-மொ-எ-க-க0.

(கஉ)

(கங) தி-மொ-க-க-க0.

வாசிககாயிக்ரூபமாயிதே இவர் கைங்கர்ய மிருப்பது *அரங்கன்கூற
(க) “మంజుషవప్రకాశనిర్దేశకాలః - மணிமண்டப வப்ரக
னாந்தேபரகாலகவி” என்னக்கடவதிதே. (உ) “கொடிமதிள்
கள் மாளிகை கோபுரங்கள் தன்னுமணி மண்டபங்கள் சாலைகள்”
என்று தாமே அருளிச்செய்தபடியே தலைக்கட்டினவராயிற்றிவர்
தான். இந்தஸ்ரீ நித்யஸ்ரீயாய் கிலைநிற்கவேணுமென்கிறது “சீர்
வாழி” என்று.

(பொங்குபுனல்மண்ணித் துறைவாழி) அதாவது-(ங) “துறை
துறைதோறும் பொன்மணி சிதறும் தொகுதிரைமண்ணி” என்கிறப
டியே (ச) * பொன்னும்பொன்னி கொணர்ந்தலைக்கும் திருப்பொன்
னியாற்றின் பிரிவாயிதே மண்ணியாறு தானிருப்பது. அது தான்
திருக்குறையலுருக்குத் தெற்காயிருக்கும். (பொங்குபுனலாவது) -
அதுதான் ஸமுத்ரகாமிநியாகையாலே அதில் நீர் தேங்கியிருக்கையா
லும், உத்ரேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கு மென்னுதல்; (ரு) “பொங்கு
புனலுந்துமணி” என்று திருக்காவேரியின் பிரிவாகையாலும் அப்
படியிருக்குமென்னுதல். (சு) “மண்ணியல் நீர்தேங்கும் குறைய
லார்” என்றிதே அருளிச்செய்தது. (எ) *தேங்கும் பொருநல் திரு
நகரியைப்போலேயாயிற்று திருமண்ணியும் திருக்குறையலுரும்.
(அ) “కావేరీవర్షకాలే-காவேரீவர்த்ததாம்காலே” என்னுமாபோ
லே “பொங்குபுனல் மண்ணித்துறைவாழி” என்கிறது.

துறையென்று ஆற்றுத்துறையைச் சொல்லுகிறது. ஆழ்வார்
திருவாழி திருநகரியில் நின்றும் திருநாங்கூருக்கு எழுந்தருளும்
போது இழியுந்துறையாகையாலே அது தான் (சு) “ஒண்டிறை”
என்னுமாபோலே ஆதரணீபமாயிருக்குமிதே. திருச்சங்கணித்துறை
போலேயாயிற்று இதுவும். (பரகாலன் எண்ணில் தமிழ்ப்பாவிசை
யாவது) - (க0) “ప్రమాణంప్రమేయంచ ప్రసూతారశ్చసత్వికః-
జయన్తుషిపికారిష్టం సహస్రవ్రహ్మదా- ப்ரமாணம்ச ப்ரமேயம்ச

* இது அந்விதம்.

(க) ர-ஸ்த-க.

(உ) திருமொ-க-10-அ.

(ங) திருமொ-ச. 40-ச.

(ச) “ இ-3-க.

(ரு) திருமொ-இ-40-க.

(சு) உபதேசர.

(எ)

(அ) முத்தம்.

(க)

(க0) ஸ்ருதப்ரகாசிகை.

ப்ரமாதாரஸ்சஸாத்விகா? : ஐயந்து கூபிதாரிஷ்டம்ஸஹஸர்வத்ரா ஸர்வதா” என்னுமாபோலே (க) “கொற்றவேல்பரகாலன்” என்றும், (உ) “மருவலர்த முடல்துணியவாள்வீசம் பரகாலன்” என்றும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்குமவராயிறே யிருப்பது.

(பரகாலன் எண்ணில் தமிழ்ப்பாவிசையாவது) - எண்ணிலே கிணவிலேயுண்டான தமிழ்ப்பாவிசை என்னுதல்; அதாவது - ஆழ்வார் திருவுள்ளம் பற்றியருளின தமிழ்ப்பாவிசை யென்றபடி. அன்றிக்கே, எண்ணிலாத் தமிழ்ப்பாவிசை யென்றாகவுமாம். அங்ஙனுமன்றிக்கே அடிவரையாலே எண்ணப்பட்டதென்றுமாம். “இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை” “எண்ணில் தமிழ்ப்பாவிசை” என்கிற இரண்மொந்தாதியும் அடிவரையும் சொல்லிற்றென்பர்கள். (எண்ணுத்தமிழ்ப்பாவிசை.) என்றபோது எல்லாராலு மெண்ணப் படுவதான தமிழ்ப்பாவிசை யென்றாகவுமாம்.

(தமிழ்ப்பாவிசையாவது) த்ராவிடருபமான சந்தஸ்ஸாலே ஸந்தர்ப்பமான ப்ரபந்தமென்கை. (ங) “பாவளரும் தமிழ்மாலே” என்றும், (ச) “இன்றமிழின்னிசைமாலே” என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இசையென்று-காநமாகவுமாம். மண்ணித்துறையென்று திருக்காவேரியின் ஏகதேசத்தைச் சொன்னது-திருக்காவேரிக்கு முபலகூணமாய், அத்தீரவாஸிகளான திருப்பாணாழ்வார் கோயிலிலே மண்டியிருப்பாராய், (ரு) “தொண்டரடிப்பொடியாட நாம் பெறில்” என்று அதிலும் அத்யபிநிவிஷ்டராயாயிற்றுருலசேகரப் பெருமானிருப்பது. ஆகையாலே அவர்கள் அவதரண ஸ்த்தலமும் ஸூசிதம்.

வாழியரோ தென்குருகை வாழியரோ தென்புதுவை
வாழியரோ தென்குறையல் மாநகரம்—வாழியரோ
தக்கோர் பரவும் தடஞ்சூழ் பெரும்பூதூர்
முக்கோல் பிடித்த முனி.

இனி, கீழ்ப்ரஸ்துதமான பராங்குச பரகால பட்டநாதயதிவராதிகளுடைய அவதரண ஸ்த்தலங்கள் அதிசயமாகவாழவேணுமென்கிறது. (வாழியரோ தென்குருகை என்று)

தெற்குத்திக்கிலேயுண்டான திருநகரியானது வாழவேணும். ஆழ்வாருடையவும் பொலிந்துகின்ற பிரானுடையவும் ஸம்ருத்தியோடே நித்யமாய் வாழவேணும். (வாழியரோ தென்புதுவை) தெற்குத்திக்கிலேயான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஸம்ருத்தி மாறாதொழியவேணும். வடபெருங்கோயிலுடையானும் ஆழ்வாரும் ஆண்டாரும் மன்னனானும் கூடியிருக்கிற ஸம்ருத்தியிறே. (வாழியரோதென்குறையல் மாநகரம்) தென்குறையல் மாநகரமும் அப்படியே வாழவேணும். (மாநகரம்) திருமங்கை மன்னன் அவதாரத்துக்குத் தகுதியாயிருக்கை.

(வாழியரோ தக்கோர்பரவும் தடஞ்சூழ்பெரும்பூதுராவது)-
(க) “தாரார்மலர்க்கமலம்தடஞ்சூழ்ந்த” என்கிறபடியே பெரிய எரியாலே சூழப்பட்ட பெரும்பூதுரென்கை. (உ) “எம்பெருமானாகிய பேரேரி” என்றும், (ங) “యీస్తిఖ్యపద్మకేశస్త్రి- யதீந்த்ராக்யபத்மாகரேந்த்ரம்” என்றும் அவரைச் சொல்லக் கடவதிறே. அதுவும் அப்படியேயாயிருக்கை. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸத்தாஸம்ருத்தியையுண்டாக்கு மூரிறே. பெரும்பூதுர் தாஸரென்றிறே பெரியோர்கள் பேரிட்டு அழைத்து ஆதரித்துப் போருவது. ஏவம்விதமான அத்தை அவதாரணஸ்த்தலமாக வுடையவர். உடையவரவதாரத்தாலேயாயிற்று அவ்வருக்குண்டான உயர்த்தி. (ச) “ஒங்குபுக முடையவூர்” என்னைக்கடவதிறே.

(முக்கோல்பிடித்த முனியாவது) (ரு) “அறம் மூன்றுகால் குன்றுங்கால் முக்கோல்பிடித்து உலகில் ஊன்றும் காலாக்கு முத்தாம்பகர்” என்கிறபடியே, அவைதிரான ஏகதண்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக வைதிகோத்தமரென்னுமது தோற்ற த்ரிதண்டநாரணம் பண்ணி இராமாதுசமுனிபென்னும் திருநாமத்தையுடையவரானவரென்கை. (ஊ) “శ్రీకృష్ణావధ్యగ్నిప్ర స్థాந் ரాయణ స్థலః. த்ரிதண்ட ரூபத்ருத்விப்ரஸ்ஸாக்ஷாந் நாராயணஸ்ம்ருதః” என்னக்கடவதிறே. அவர்தான் (எ) “ప్రమేయసహస్రీమూఢ వరతాయతి శేఖరః- ப்ரமேயேநஸஹ ஸ்ரீமான் வர்த்ததாம் யதிசேகரః” என்னும்

படி வாழவேணும். (க) “வாழியெதிராசன் வாழியெதிராசன்” என்றிறே தத்விஷயமங்களாசாஸநமிருப்பது.

மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்சமுக குறுமபாம் குழியைக்கடக்கும் நங்கூரத்தாழ்வான்சரண் கூடியபின் பழியைக்கடத்து மிராமாதுசன் புகழ்பாடியல்லா வழியைக்கடத்த லெனக் கினியாதும் வருத்தமன்றே.

இனி, உடையவர்க் கநந்தரம் ஆழ்வானை யதுஸந்திக்கிறது. அவரிதே ப்ரதிகூல கோஷ்ட்டியிலே சென்று வென்றவர். அவர் தான் சிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு ஸீமாபூமியாய் அருளிச்செயலே யாதரித்துக்கொண்டு போருமவராயிதே யிருப்பது. அந்த ஏற்றமெ ஸ்லாம் தோற்ற அவர்தனியனையும் ஆசார்யர்கள் கூட்டி யதுஸந்தித் தார்கள். (மொழியைக் கடக்கும். பெரும்புகழான் இத்யாதி.)

இதினர்த்தத்தைப் பெரியஜீயர் செய்தருளின நூற்றந்தாதி யுரையிலே யதுஸந்திப்பது.

நெஞ்சத்திருந்து நிரந்தரமாக நிரயத்துய்க்கும்.
வஞ்சக்குறும்பின் வகையறுத்தேன் மாயவாதியர்தாம்
அஞ்சப்பிறந்தவன் சீமாதவ னடிக்கன்புசெய்யும்
தஞ்சத்தொருவன் சரணம்புய மென்றலைக்கணிந்தே.

(நெஞ்சத்திருந் தித்யாதி) இந்நாலாயிரத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகர் நம்பிள்ளையாகையாலே அவர் திருநாமத்தை யதுஸந்திக்கிறது. இதில் ஆழ்வான் குமாரரான பட்டர்ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்தவராயிதே நஞ்சியர்தாமிருப்பது; அவர் திருவடிகளை யாஸ்ரயித்தவரிதே நம்பிள்ளை. அந்த ஸம்பந்தம் தோற்றச்சொல்லுகிறது (நெஞ்சத்திருந்து) என்று.

அதாவது - ப்ரத்யக் விஷயமான பகவத்விஷயத்தை யதுஸந் திக்கைக்குப்பரிகரமான மகஸ்ஸிலே நிரந்தரமாகவிருந்து; நிரந்தரமாக நெஞ்சத்திருந்தென்றபடி. (உ) “நெஞ்சமே நீணகராக விருந்த என் தஞ்சனே” என்னும்படி (ங) *நெஞ்சத்துப்பேராத நிற்கும் பெருமானை யதுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, இந்தரியங்கள் குடியேறி (ச) “மனமாளுமோரைவர் வன் குறும்பர்” என்னும்படி. ஸ்வு

(ச) ஆர்த்தி - க.

(ங) ந-திரு - அக.

(உ) திருவாய் - ந - அ - உ.

(ச) பெரியதிருவ - இக.

வசமாக மநஸ்ஸையிழுத்து விஷயங்களிலே மூட்டி மேல்நரகாதுப
வம்பண்ணும்படியாயிதே ஆசைநடத்துவது. நிரந்தரமாக நிரயத்து
ய்க்குமென்று மேலேகூட்டவுமாம். க்ருத்ரிமரான குறும்பர் செய்யு
மத்தையாயிற்று இந்திரியங்கள் நடத்திப்போருவது. அப்படி இந்த்
ரியவர்க்கத்துக்கு இரையிடாமல் அந்தக்குறும்பையறுத்தேன். (க)
“முழுவேரரிந்த னன்யான்” என்னுமாபோலே.

அன்றிக்கே, (உ) “विष्णुसुन्दरसुन्दरं सुखीयौजसं”

வித்யாமதோதநமதஸ்த்ருதீயோபிஜநோமதஃ” என்கிற முக்குறும்பா
கவுமாம். இது எந்த ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலே யென்னில்; சொ
ல்லுகிறதுமேல், (மாயவாதியர்தாமென்று). அதாவது - மாயாவாதி
கள் மநம்கலங்கி யஞ்சும்படியாக வவதரித்த ஸ்ரீமாதவனென்னுதல்;
க்ருத்ரிமவாதிகள் அஞ்சும்படி அவதரித்தவனென்னுதல். (மாயவா
தியர்தாமஞ்சப்பிறந்தவன்) என்கிறத்தை மாதவனோடேகூட்டுதல்,
அடிக்கன்புசெய்யும் தஞ்சத்தொருவனோடேகூட்டுதல். (சீமாதவன்
அடிக்கன்பு செய்கையாவது) - (க) “முயல்கின்றேனுன்றன் மொய்க
முற்கன்பையே” என்கிறபடியே திருவடிகளிலே நிரவதிக ப்ரேமத்
தைப்பண்ணுமவரென்கை.

(தஞ்சத்தொருவனாகையாவது) - எல்லார்க்கும் தஞ்சமாயிருப்
பாரொருவரென்கை ஆத்மாக்களுக்குத் தஞ்சமான அருளிச்செய
லினர்த்தத்தை உபகரித்தருளினவரிதே இவர்தான். (ச) “அந்தண
னொருவன்” என்கிறவிடத்தில் வ்யாக்யாநத்தில் இவர் வைபவத்தை
ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தார். [சரணம்புயமென்றலைக்கணிந்து
வஞ்சக்குறும்பின் வகையறுத்தேன்] பால்குடிக்க கோய்தீருமா
போலே. (இ) “பாதபங்கயம் தலைக்கணியாய்” என்று ப்ரார்த்திக்க
வேண்டாதே அணியப்பெற்று வஞ்சக்குறும்பின் வகையறுத்தேன்.
(ஈ) “பீதகவாடைப்பிரானுர் பிரமகுருவாகி-பாதவிலச்சினைவைத்
தான்பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே” என்னக்கடவதிறே. (சீமாதவன்)
நஞ்சியர். (அடிக்கன்பு செய்யுமவர்) நம்பிள்ளை. மாதவன் சிஷ்யரிதே.

ஊழிதொறு முழிதொறு முலகமுய்ய

வும்பர்களும் கேட்கிய்ய வன்பினுலே

(க) திருவாய் - ௬.

(உ) முத்தகம்.

(ஈ) கண்ணி - ௧௦.

(ச) திருமொ - ௩ - ௮ - ௮.

(இ) திருவாய் - ௧ - ௨ - ௨.

(ஈ) பெரியா - திரு - ௩ - ௩ - ௮.

- ரீ இத்த ஸ்லோகத்துக்கு இங்கு ஸந்தர்ப்பம்.

ததஃ”மற்றை எழுவரும் “பல்லாண்டி” “போற்றி” “காப்பு” “நமஃ” என்றிதே மங்களாசாஸநம்பண்ணுவது. ஆண்டாளையும் அவர்க்கண்ணரானஉடையவரையும் சொன்னபோதே மத்யேபதிதரான மதுரக விகளும்ஸஞ்சிதர்.

(க) “ஆண்டாள் மதுரகவியாழ்வார் எதிராசராமிவர்கள்” என்றிதே ஜீயருமருளிச்செய்தருளிற்று. அவரும் (உ) முயல்கின்றேனுன்றன் மொய்கழற்கன்பை” என்று ததீயமங்களாசாஸநத்திலே தலைக்கட்டினார். (குலமுனிவன் கூறியநூலாவது) - ப்ரபந்ருலமுலபூதரான ராமாதுஜமுனி விஷயமாகச் சொன்ன நூற்றந்தாதி ப்ரபந்தமென்கை. அல்லது அவரருளிச்செய்ததாக ஒருக்ரவிட ப்ரபந்தமில்லையிதே. குலமுனிவன் விஷயமாகக் கூறியநூலை ஒதியென்றபடி. (ங) “சன்கவிகளன்பால் மயல்கொண்டுவாழ்த்து மிராமாதுசனை” என்றிதே இவர் விஷயத்திலே மங்களாசாஸநமிருப்பது.

(ஒதிவீதிவாழியெனவரும் திரனைவாழ்த்துகையாவது) - மங்களாசாஸந விஷயமான திவ்யப்ரபந்தங்களை அப்படியே திருவிதியிலே யதுஸந்தித்து எழுந்தருளும் (ச) * இன்பமிகுபெருங்குழுவைக்கண்டு, (ரு) “பொலிக பொலிக” என்றும் (ஈ) “நாத்தழும்பெழநாரணுவென்றழைத்து மெய்தழும்பத்தொழுதேத்தி இன்புறுந்தொண்டர் சேவடியேத்தி வாழ்த்துமென்னெஞ்சம்” என்றும் மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை. இப்படி மங்களாசாஸநம்பண்ணுமவர்கள் திருவடிகள், (என்சென்னிக்கே) அவர்கள் வாசியறிந்து உகந்திருக்குமென்சென்னிக்கே. (செவ்விப்பூவே) இதுநிஸ்சயம். அமரர் சென்னிப்பூவானவவன் திருவடிகளன்று; அவனைவாழ்த்துவார்களை வாழ்த்துமவர்கள் திருவடிகளாயிற்று.

தலைக்குச்சுடும் மலர்ந்தபூவாலே. (எ) “நம்தலைமிசையே பொங்கிய கீர்த்தியிராமாதுசனடிப்பூ” என்னக்கடவதிதே. இதிலே ஆழ்வார்களொல்லாரையும் ஸஹபடிக்கையாலே, கீழ் சிறிது ஆழ்வார்கள் அவதரணஸ்த்தலம் அதுக்தமாயிருந்ததேயாகிலும் அவையும் அதுஸந்தேயம். மாறனவதரணஸ்த்தலத்தோடே ‘மதுரகவிகளவதரணஸ்த்தலமும் அந்தர்ப்பூதம். (அ) “சீராரும் வில்லிபுத்தூர் செல்வத்

(க) உபதேசர-உக.

(உ) கண்ணி-கௌ.

(ங) இரா - நூ-க.

(ச) பெருமாஸ்திரு-க-கௌ.

(ரு) திருவாய் - ரு - உ-க.

(ஈ) பெருமாஸ்திரு - உ-ச.

(எ) இரா - நூ - கௌ.

(அ) உபதேசரத்-கௌ.

திருக்கோனார் எரார்பெரும்பூதார்'' என்றிறே சேர்த்தியிருப்பது. (கூறியநூலோதிவீதி வாழியென வகுக்கையாவது-) இவற்றில் இயலநுஸந்தாநத்துடனே எழுந்தருளுகை. திருச்சந்த விருத்தம், பெரிய திருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், இயற்பா, இவற்றின நுஸந்தாநம் இன்னதிருநாளிலே என்று வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கும் பெரியாழ்வார திருமொழி, நாயச்சியார் திருமொழி, பெருமாஸ்தருமொழி துடக்கமானவற்றுக்கும் ராமோத்ஸவ க்ருஷ்ணோத்ஸவாதிகளிலும் (க) ''நீ பிறந்த திருநன்னாள்'' என்று அவர்கள் அவதாரதிவஸமான திருநாள்களிலும் இவற்றின நுஸந்தாநமுண்டாயிருக்கும். மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் விநியோகமுள்ளவிடத்தே கண்டுகொள்வது.

இத்தால், தத்விஷயாநுஸந்தாநத்திலும் ததீயவிஷயாநுஸந்தாதம் அவனுக்கு மிகவு முகப்பாயிருக்கையாலும், அவர்கள் தாம் அருளிச்செயலுக்கு ப்ரவர்த்தகராம் பெருமையையுடையராகையாலும் மதிஸ்ட்டுவைத்தார். ஒத்துச்சொல்லுவார், ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுவார், பாடுவார், இயல் விண்ணப்பஞ்செய்வார்.

இயல்சாத்து வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

தன்றும் திருவுடையோம்-பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர், வாழி திருக்குருகூர் - வகுளாபரணபட்டர், திருநாடுவாழி - ஸ்ரீபராங்குச தாஸர், மங்கைநகர்வாழி-பரகாலதாஸர், வாழியரோ தென்குருகை-பிள்ளை ராமாநுஜதாஸர், நெஞ்சத்திருந்து - பிள்ளையழகிய மணவாளதாஸர், ஊழிதொறு மூழிதொறும்-பின் பழகராம் பெருமாள் சேயர்.

